

יהושע יהב (מלכה) הילד מארץ הדקלים

כתב יהושע יהב
2017

ערכו בתיה ומיכה כרמון

יהושע יהב (מלכה)

הילד מארץ הדקלים

זיכרונות מחברת הנוצר בקיבוץ "משמר הנגב"

זה היה בשנת חמישים ואחת.

הגענו למשק מכל קצוות הארץ,

זה מהעיר וזה מהמעברה,

התקבצנו פה נער ונערה,

ילדי עיראק קראו לנו, התביישנו, אך חיש מהר התאקלמנו.

עברית דברנו אך בקושי, ערבית זו השפה בה השתמשנו.

ציון ז"ל צועק למומוס "המדריך, בוא מהר כי אותך אני צריך יש עצאפיר ביל מחזן"

ולא ידע להגיד "יש ציפורים במחסן."

מומוס היה כל כך חביב שלא רצה את ציון להעליב.

ובלילות של חורף קר כשהאוכל רע-ללול, עם מוטיקה, הלכנו אך הלולן אפרים הגיע בזמן. ואז הלכנו עם עזרא חלביה לאכול לבניה.

התחילו להתזז ולא היה מי שירגיע.

בלילה ההוא התחילה מלאכת הניקיון ואף אחד לא הלך לישון.

למחרת בבוקר הנוער בעונש, "אין אוכל היום בגלל מה שעוללתם אתמול"

מה לעשות מה לעשות" יעקב יצחק (אבו אלפני) ז"ל מכריז: "כולם לשדות"

ואנחנו קבוצה מתמרדת. עולה לשטח ויורדת ובמקשת האבטיחים היא זוללת,

ולא נותר אלא לקרוא למטפלת.

יחזקאל חליפה נרדם בקונצרט ועמו כל חברי הנוער.

מה לנו ולקונצרט אומר ברינה ונכנס למטבח לאכול פרוסה עם מרגרינה.

כרמלה האחות אוהבת ודואגת כל הזמן,

יהודית הקטנטונת מלכת הכיתה כולם אהבוה כמו חסידת עולם,

נירה שיחקה מחננים ושברה ליוספה את החזה ואת המותניים וגם לאבנר קרעה את המכנסיים.

ונגה בכיתה יעני לומדת, אך מאחורי הגב -ממשיכה ומדברת.

המדריך דוד בשיעור היסטוריה לימד על שמות כמו הורדוס ומוקדון ויהושע מרב שעמום הלך לישון.

ועד היום אינו יודע מי זה הורדוס ומי זה מוקדון.

ואחרון אחרון חביבנו שמעון דיין (שימלי) אשר בזכותו נשמר הקשר בינינו.

והרשו לי חבריי להזכיר את חברינו שהלכו לעולמם לצערנו

יהי זכרם ברוך